

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๘๒ ฉบับ จัดเก็บแบบสอบถามคืนมาได้จำนวน ๒๘๒ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอ ๓ ตอน คือ

๔.๑ ลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นการพรรณนาให้เห็นลักษณะทั่วไปของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นที่เรียน โดยแสดงเป็นค่าความถี่ และร้อยละ

๔.๒ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เป็นการอธิบายโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายของกลุ่มนักเรียนตัวอย่างในความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

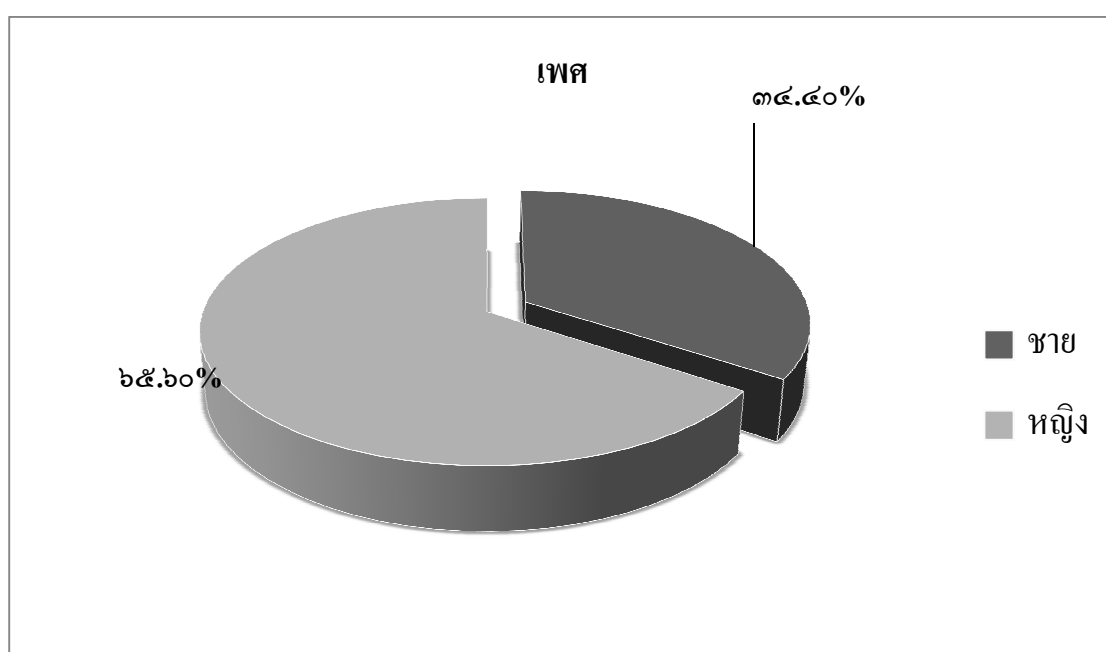
๔.๓ ผลการศึกษาแนวทางส่งเสริมการสอนของครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เป็นข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ และอธิบายโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๔.๑ ลักษณะทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้นำข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังส่วนบุคคลมาทำการวิเคราะห์ เพื่อสรุปลักษณะทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นการจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่เรียน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงรายละเอียดตามตาราง และภาพ

ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๕๗	๓๔.๔๐
หญิง	๑๘๕	๖๕.๖๐
รวม	๒๔๒	๑๐๐.๐๐

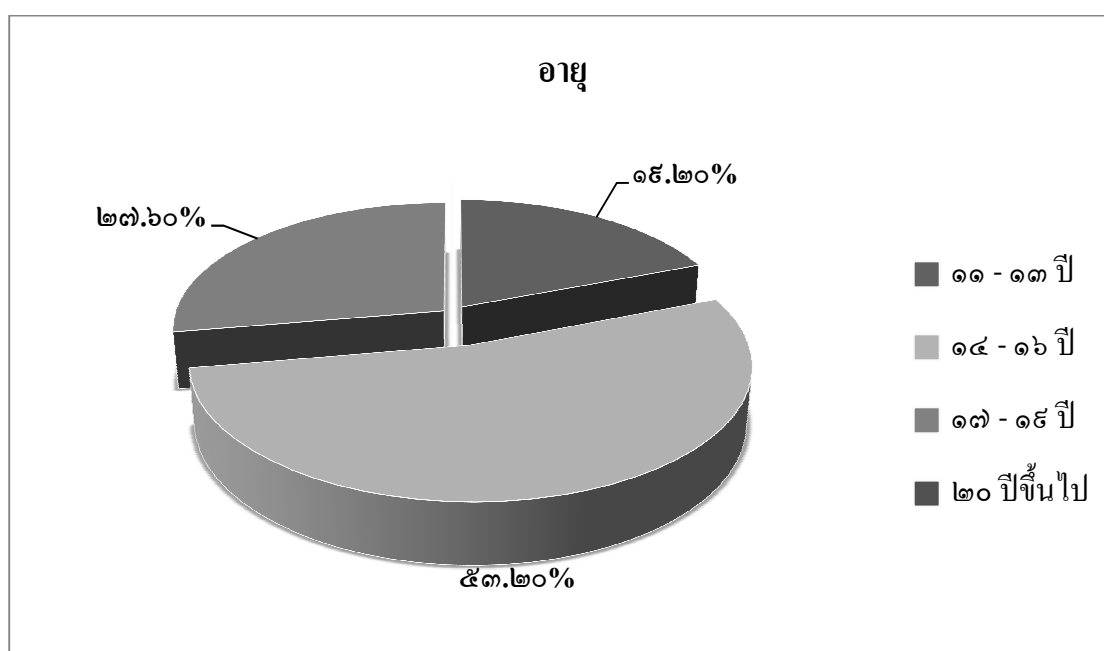

แผนภาพที่ ๔.๑ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

จากตารางที่ ๔.๑ นักเรียนส่วนมากเป็นนักเรียนหญิง จำนวน ๑๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๖๐ และนักเรียนชาย จำนวน ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๔๐

ตารางที่ ๔.๒ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๑๑ - ๑๓ ปี	๕๔	๑๕.๒๐
๑๔ - ๑๖ ปี	๑๕๐	๕๓.๒๐
๑๗ - ๑๘ ปี	๓๘	๒๓.๖๐
๒๐ ปีขึ้นไป	๐	๐.๐๐
รวม	๒๔๒	๑๐๐.๐๐

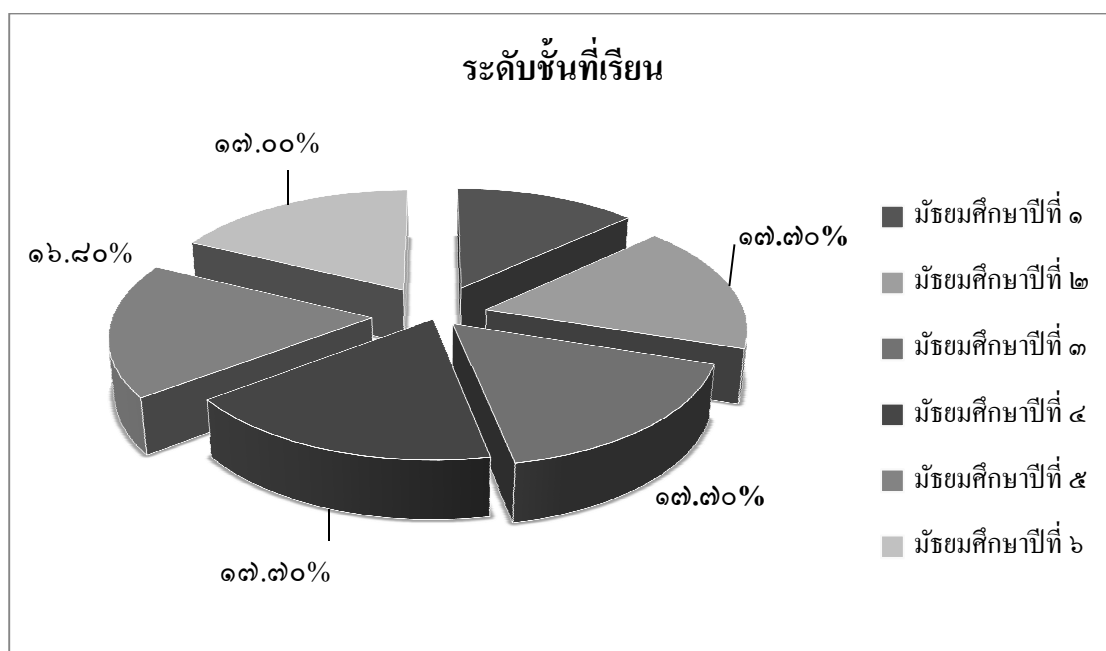

แผนภาพที่ ๔.๒ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

จากตารางที่ ๔.๒ นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๑๔ - ๑๖ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒๐ รองลงมาได้แก่ อายุระหว่าง ๑๗ - ๑๘ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๐ และกลุ่มอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ อายุระหว่าง ๑๑ - ๑๓ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน

ระดับชั้นที่เรียน	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	๓๓	๑๓.๑๐
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	๔๘	๑๓.๐๐
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๔๓	๑๖.๘๐
มัธยมศึกษาปีที่ ๔	๕๐	๑๓.๓๐
มัธยมศึกษาปีที่ ๕	๕๐	๑๓.๓๐
มัธยมศึกษาปีที่ ๖	๕๐	๑๓.๓๐
รวม	๒๘๒	๑๐๐.๐๐

แผนภาพที่ ๔.๓ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นเรียน

จากตารางที่ ๔.๓ นักเรียนส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ – ๖ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๐ รองลงมาได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๐ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๐ และระดับชั้นเรียนที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๐ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จะวิเคราะห์ทั้งในภาพรวมของความคิดเห็น และในรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ๔.๕๐ – ๕.๐๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๔.๔๕	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๓.๔๕	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย ๑.๕๐ – ๒.๔๕	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	มีผลต่อการปลูกฝังน้อย
คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๔๕	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตารางที่ ๔.๔ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านหลักสูตร

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา ด้านหลักสูตร		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑	มีเนื้อหาวิชาพระพุทธศาสนาเหมาะสมกับช่วงชั้น เรียน	๔.๔๑	๐.๖๒๒	มาก
๒	มีเนื้อหาวิชาพระพุทธศาสนาสอดคล้องกับการ นำไปปฏิบัติ	๔.๒๒	๐.๔๕๐	มาก
๓	มีเนื้อหายากแก่การศึกษาด้วยตนเอง	๔.๔๐	๐.๕๐๕	มาก
๔	มีเนื้อหาด้านศีลธรรมจริยธรรมเหมาะสม	๔.๑๓	๐.๔๕๘	มาก
๕	มีเนื้อหาพระพุทธประวัติเหมาะสมกับช่วงชั้นที่ เรียน	๔.๕๓	๐.๔๖๒	มากที่สุด
๖	มีเนื้อหาธรรมเหมาะสม	๓.๕๖	๐.๘๕๔	มาก
๗	มีเนื้อหาด้านระเบียบวินัยเหมาะสม	๔.๐๑	๐.๔๓๘	มาก
๘	มีเนื้อหาชาวพุทธแบบอย่างเหมาะสม	๔.๐๓	๐.๗๖๓	มาก
รวม		๔.๒๘	๐.๖๕๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา ในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีเนื้อหาพระพุทธประวัติเหมาะสมกับช่วงชั้นที่เรียน ($\bar{X} = ๔.๕๓$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีเนื้อหาวิชาพระพุทธศาสนาเหมาะสมกับช่วงชั้นเรียน ($\bar{X} = ๔.๔๑$) มีเนื้อหายากแก่การศึกษาด้วยตนเอง ($\bar{X} = ๔.๔๐$) มีเนื้อหาวิชาพระพุทธศาสนาสอดคล้องกับการนำไปปฏิบัติ ($\bar{X} = ๔.๒๒$) มีเนื้อหาด้านศีลธรรมจริยธรรมเหมาะสม ($\bar{X} = ๔.๑๓$) มีเนื้อหาชาวพุทธแบบอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = ๔.๐๓$) มีเนื้อหาด้านระเบียบวินัยเหมาะสม ($\bar{X} = ๔.๐๑$) และมีเนื้อหาธรรมเหมาะสม ($\bar{X} = ๓.๕๖$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๒๘$)

ตารางที่ ๔.๕ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านการจัดการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา ด้านการจัดการเรียนการสอน		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑	ครูมีการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับช่วงชั้น ที่เรียน	๔.๑๔	๐.๕๒๓	มาก
๒	ครูมีลีลาการสอนแบบสาธิต และปฏิบัติได้ น่าสนใจ	๔.๓๓	๐.๕๐๘	มาก
๓	ครูบอกจุดมุ่งหมายของการสอน	๔.๒๓	๐.๕๕๖	มาก
๔	ครูอธิบายเนื้อหาจากง่ายไปหายากได้อย่างชัดเจน	๔.๒๓	๐.๕๓๕	มาก
๕	ครูใช้ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	๔.๕๘	๐.๖๔๐	มากที่สุด
๖	ครูสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง	๔.๐๕	๐.๖๕๘	มาก
๗	ครูสอนเตรียมเนื้อหาเหมาะสมกับชั่วโมงเรียน	๔.๑๕	๐.๖๓๘	มาก
๘	ครูเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน	๓.๕๕	๐.๕๑๓	มาก
รวม		๔.๒๓	๐.๘๓๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = ๔.๕๘$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูมีลีลาการสอนแบบสาธิต และปฏิบัติได้น่าสนใจ ($\bar{X} = ๔.๓๓$) ครูบอกจุดมุ่งหมายของการสอน ($\bar{X} = ๔.๒๓$) ครูอธิบายเนื้อหาจากง่ายไปหายากได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = ๔.๒๓$) ครูสอนเตรียมเนื้อหาเหมาะสมกับชั่วโมงเรียน ($\bar{X} = ๔.๑๕$) ครูมีการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับช่วงชั้นที่เรียน ($\bar{X} = ๔.๑๔$) และครูเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = ๓.๕๕$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๒๓$)

ตารางที่ ๔.๖ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านสื่อการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา ด้านสื่อการเรียนการสอน		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑	ครูใช้เอกสาร ข้อมูลต่าง ๆ เหมาะสมกับเนื้อหา	๔.๔๕	๐.๔๕๘	มาก
๒	ครูใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น วิดีทัศน์ มาฉายให้นักเรียนดูหรือรูปภาพ เป็นต้น	๔.๓๓	๐.๖๒๕	มาก
๓	ครูใช้สื่อการสอนเหมาะสมกับวิชาพระพุทธศาสนา	๓.๕๐	๐.๖๖๕	มาก
๔	ครูใช้ธรรมชาติไว้สอนสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	๔.๘๘	๐.๖๑๒	มากที่สุด
๕	ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อ	๔.๒๖	๐.๕๓๓	มาก
๖	ครูมีสื่อเพียงพอกับช่วงชั้นที่เรียน	๓.๕๒	๐.๓๑๒	มาก
๗	ครูใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๔.๒๒	๐.๓๑๕	มาก
๘	ครูใช้สื่อลำดับก่อน หลังอย่างคล่องแคล่ว	๔.๔๔	๐.๖๓๑	มาก
รวม		๔.๓๐	๐.๘๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ด้านสื่อการเรียนการสอนในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้ธรรมชาติไว้สอนสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน ($\bar{X} = ๔.๘๘$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูใช้เอกสาร ข้อมูลต่าง ๆ เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = ๔.๔๕$) ครูใช้สื่อลำดับก่อน หลังอย่างคล่องแคล่ว ($\bar{X} = ๔.๔๔$) ครูใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น วิดีทัศน์ มาฉายให้นักเรียนดูหรือรูปภาพ เป็นต้น ($\bar{X} = ๔.๓๓$) ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อ ($\bar{X} = ๔.๒๖$) ครูใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = ๔.๒๒$) ครูมีสื่อเพียงพอกับช่วงชั้นที่เรียน ($\bar{X} = ๓.๕๒$) และครูใช้สื่อการสอนเหมาะสมกับวิชาพระพุทธศาสนา ($\bar{X} = ๓.๕๐$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา ด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๐$)

ตารางที่ ๔.๗ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑	มีกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาพุทธศาสนาเหมาะสม	๔.๒๖	๐.๓๒๘	มาก
๒	มีกิจกรรมทุกวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เช่น ดักบาตร ฟังเทศน์ เป็นต้น	๔.๓๘	๐.๓๓๓	มาก
๓	มีกิจกรรมในห้องเรียนเกี่ยวกับศีลธรรม	๔.๒๒	๐.๕๐๑	มาก
๔	มีกิจกรรมรายวิชาพุทธศาสนา นอกโรงเรียน	๔.๔๔	๐.๔๕๐	มาก
๕	มีการจัดกิจกรรมให้เห็นสภาพจริง	๔.๑๓	๐.๖๘๘	มาก
๖	มีกิจกรรมหลากหลายให้ข้อเปรียบเทียบได้	๔.๒๕	๐.๖๔๑	มาก
๗	มีกิจกรรมสวดมนต์ก่อนเรียน	๔.๒๑	๐.๓๕๒	มาก
๘	มีกิจกรรมฝึกสมาธิในช่วงโม่งเรียนประจำทุกครั้ง	๔.๐๔	๐.๕๐๑	มาก
รวม		๔.๒๕	๐.๔๓๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีกิจกรรมรายวิชาพุทธศาสนา นอกโรงเรียน ($\bar{X} = ๔.๔๔$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีกิจกรรมทุกวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เช่น ดักบาตร ฟังเทศน์ เป็นต้น ($\bar{X} = ๔.๓๘$) มีกิจกรรมหลากหลายให้ข้อเปรียบเทียบได้ ($\bar{X} = ๔.๒๕$) มีกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาพุทธศาสนาเหมาะสม ($\bar{X} = ๔.๒๖$) มีกิจกรรมในห้องเรียนเกี่ยวกับศีลธรรม ($\bar{X} = ๔.๒๒$) มีกิจกรรมสวดมนต์ก่อนเรียน ($\bar{X} = ๔.๒๑$) มีการจัดกิจกรรมให้เห็นสภาพจริง ($\bar{X} = ๔.๑๓$) และมีกิจกรรมฝึกสมาธิในช่วงโม่งเรียนประจำทุกครั้ง ($\bar{X} = ๔.๐๔$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๒๕$)

ตารางที่ ๔.๘ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านการวัดและประเมินผล

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา ด้านการวัดและประเมินผล		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑	วัดผลและประเมินผลนักเรียนควบคู่ไปกับการ เรียนการสอน	๔.๔๕	๐.๕๕๓	มาก
๒	ประเมินผลการเรียนการสอนทั้งก่อนเรียน ระหว่าง เรียน และหลังเรียน	๔.๓๑	๐.๖๔๗	มาก
๓	ประเมินผลได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ และ ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด	๔.๓๕	๐.๖๓๗	มาก
๔	ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล กิจกรรม การเรียนการสอน	๔.๒๑	๐.๕๕๐	มาก
๕	มีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย	๔.๔๑	๐.๕๔๘	มาก
๖	ประเมินตนเองจากแฟ้มสะสมงานของนักเรียน	๔.๒๗	๐.๖๒๑	มาก
๗	ประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้	๔.๐๑	๐.๖๐๖	มาก
๘	ประเมินจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ ทางโรงเรียนจัดขึ้น	๔.๒๐	๐.๕๓๖	มาก
รวม		๔.๓๔	๐.๖๕๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ด้านการวัดและประเมินผล ในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัดผลและประเมินผลนักเรียนควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ($\bar{X} = ๔.๔๕$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย ($\bar{X} = ๔.๔๑$) ประเมินผลได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ และครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด ($\bar{X} = ๔.๓๕$) ประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = ๔.๓๑$) ประเมินตนเองจากแฟ้มสะสมงานของนักเรียน ($\bar{X} = ๔.๒๗$) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล กิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = ๔.๒๑$) ประเมินจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ($\bar{X} = ๔.๒๐$) และประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ ($\bar{X} = ๔.๐๑$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม

พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$)

๔.๓ ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จะวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา แตกต่างกัน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๕ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๕ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		t	P	ผลการวิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านหลักสูตร	๓.๘๖	๐.๕๕๐	๓.๘๒	๐.๕๑๔	๐.๘๔๕	๐.๓๙๖	ไม่แตกต่าง
ด้านการจัดการเรียนการสอน	๓.๕๑	๐.๓๓๕	๓.๕๖	๐.๖๕๒	-๒.๐๑๖	๐.๔๓๕	ไม่แตกต่าง
ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	๓.๕๔	๐.๖๑๓	๓.๕๓	๐.๖๑๕	-๐.๓๔๑	๐.๔๕๕	ไม่แตกต่าง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๓๘	๐.๓๑๕	๓.๓๓	๐.๖๕๖	-๑.๓๒๕	๐.๐๘๖	ไม่แตกต่าง
ด้านการวัดผลและประเมินผล	๔.๐๐	๐.๘๓๓	๓.๕๘	๐.๘๒๖	๐.๒๖๘	๐.๓๘๕	ไม่แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๕๐	๐.๖๒๕	๓.๘๕	๐.๖๑๔	-๐.๖๖๖	๐.๕๐๖	ไม่แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักเรียนเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาแตกต่างกัน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑๐ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๐ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา	อายุ ๑๑ – ๑๓ ปี		อายุ ๑๔ – ๑๖ ปี		อายุ ๑๗ – ๑๙ ปี		F	P	ผลการวิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านหลักสูตร	๓.๕๔	๐.๕๓๒	๓.๑๗	๐.๕๗๐	๓.๒๓	๐.๗๔๗	๑.๔๘๖	๐.๒๒๘	ไม่แตกต่าง
ด้านการจัดการเรียนการสอน	๔.๑๓	๐.๗๗๕	๓.๖๔	๐.๗๒๑	๓.๕๑	๐.๖๗๕	๐.๕๘๑	๐.๐๑๐*	แตกต่าง
ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	๔.๑๒	๐.๔๘๗	๓.๗๓	๐.๖๕๐	๓.๗๐	๐.๔๔๘	๐.๐๗๘	๐.๙๒๕	ไม่แตกต่าง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๕๔	๐.๖๘๖	๓.๖๐	๐.๖๕๗	๓.๔๗	๐.๖๑๑	๐.๘๒๒	๐.๔๔๑	ไม่แตกต่าง
ด้านการวัดผลและประเมินผล	๔.๒๑	๐.๕๓๒	๓.๔๗	๐.๘๒๗	๓.๑๗	๐.๗๗๘	๒.๔๔๓	๐.๐๘๕	ไม่แตกต่าง
ภาพรวม	๔.๐๗	๐.๔๗๕	๓.๕๒	๐.๖๔๔	๓.๔๒	๐.๔๕๔	๐.๕๖๑	๐.๕๗๑	ไม่แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า นักเรียนอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในด้านอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑๑ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา	มัธยมศึกษาปีที่ ๑		มัธยมศึกษาปีที่ ๒		มัธยมศึกษาปีที่ ๓		F	P	ผลการวิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านหลักสูตร	๓.๖๖	๐.๖๕๘	๒.๘๒	๑.๑๐๕	๓.๒๔	๐.๘๖๘	๐.๔๒๑	๐.๐๐๐*	แตกต่าง
ด้านการจัดการเรียนการสอน	๓.๕๒	๐.๖๕๓	๓.๓๖	๐.๗๗๕	๓.๗๔	๐.๖๔๐	๐.๓๕๗	๐.๒๑๕	ไม่แตกต่าง
ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	๓.๕๔	๐.๕๕๐	๓.๕๐	๐.๗๐๘	๓.๗๕	๐.๖๑๔	๐.๖๕๑	๐.๕๑๘	ไม่แตกต่าง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๕๒	๐.๖๕๔	๓.๓๔	๐.๖๕๘	๓.๖๖	๐.๖๗๕	๐.๑๕๖	๐.๐๐๔*	แตกต่าง
ด้านการวัดผลและประเมินผล	๓.๘๔	๐.๗๐๔	๓.๑๑	๐.๕๐๘	๓.๕๗	๐.๗๖๗	๐.๖๕๐	๐.๐๔๕*	แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๘๖	๐.๕๐๑	๓.๒๓	๐.๗๑๕	๓.๖๐	๐.๕๗๕	๐.๕๘๕	๐.๐๐๘*	แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน (ต่อ)

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา พระพุทธศาสนา	มัธยมศึกษาปีที่ ๔		มัธยมศึกษาปีที่ ๕		มัธยมศึกษาปีที่ ๖		F	P	ผลการวิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านหลักสูตร	๓.๑๓	๐.๓๕๓	๓.๓๓	๐.๒๓๑	๓.๘๖	๐.๓๖๘	๐.๔๒๑	๐.๐๐๐*	แตกต่าง
ด้านการจัดการเรียนการสอน	๓.๔๑	๐.๖๖๕	๔.๒๐	๐.๕๒๕	๓.๕๓	๐.๖๐๐	๐.๓๕๓	๐.๒๑๕	ไม่แตกต่าง
ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	๓.๖๘	๐.๔๐๕	๔.๒๓	๐.๑๑๕	๔.๐๕	๐.๒๓๔	๐.๖๕๑	๐.๕๑๘	ไม่แตกต่าง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๔๑	๐.๕๕๕	๔.๐๐	๐.๕๒๕	๓.๘๔	๐.๔๓๕	๐.๑๕๖	๐.๐๐๔*	แตกต่าง
ด้านการวัดผลและประเมินผล	๓.๑๓	๐.๓๐๐	๓.๔๐	๑.๑๑๔	๔.๐๓	๐.๓๖๖	๐.๖๕๐	๐.๐๔๕*	แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๓๓	๐.๔๔๕	๓.๘๔	๐.๔๒๑	๓.๕๔	๐.๕๐๕	๐.๕๘๕	๐.๐๐๘*	แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า นักเรียนที่เรียนชั้นเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในด้านอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑๒ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒.๕๔๔	๐.๖๓๖	๐.๔๒๑	๐.๐๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๒๗๘	๖๘.๑๕๒	๐.๒๕๐		
	รวม	๒๘๒				

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า นักเรียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑๓ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๓ ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในด้านหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นที่เรียนเป็นรายคู่

ระดับชั้น ที่เรียน	($\bar{X}$)	ม.๑ ๓.๖๖	ม.๒ ๒.๘๒	ม.๓ ๓.๒๔	ม.๔ ๓.๑๓	ม.๕ ๓.๓๓	ม.๖ ๓.๘๖
ม. ๑	๓.๖๖		๐.๐๖๒	-๐.๑๓๓	-๐.๑๕๔	-๐.๑๘๕	๐.๑๔๘
ม. ๒	๒.๘๒		-	-๐.๑๕๕	-๐.๒๕๖	-๐.๒๔๖	-๐.๑๖๕
ม. ๓	๓.๒๔			-	-๐.๐๖๑	-๐.๐๕๒	-๐.๐๒๘
ม. ๔	๓.๑๓				-	๐.๐๑๐	๐.๑๖๘
ม. ๕	๓.๓๓					-	-๐.๑๕๑
ม. ๖	๓.๘๖						-

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า กลุ่มนักเรียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีความพึงพอใจในด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑๔ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๔ ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
กิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒.๕๐๕	๐.๖๒๖	๐.๑๕๖	๐.๐๐๔*
	ภายในกลุ่ม	๒๓๘	๖๖.๑๓๑	๐.๒๔๒		
	รวม	๒๔๒	๖๘.๖๓๖			

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า นักเรียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑๕ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๕ ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นที่เรียนเป็นรายคู่

ระดับชั้น ที่เรียน	($\bar{X}$)	ม.๑ ๓.๕๒	ม.๒ ๓.๓๔	ม.๓ ๓.๖๖	ม.๔ ๓.๔๑	ม.๕ ๔.๐๐	ม.๖ ๓.๘๔
ม. ๑	๓.๕๒		-๐.๑๕๕	๐.๐๔๔	๐.๑๓๓	๐.๐๕๘*	-๐.๐๕๘*
ม. ๒	๓.๓๔		-	๐.๑๑๑	๐.๒๘๘	๐.๒๑๓	๐.๐๘๖
ม. ๓	๓.๖๖			-	๐.๑๓๓	๐.๑๐๒	-๐.๑๖๘
ม. ๔	๓.๔๑				-	-๐.๐๓๖	-๐.๒๐๘
ม. ๕	๔.๐๐					-	๐.๐๔๓
ม. ๖	๓.๘๔						-

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า กลุ่มนักเรียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ มีจำนวน ๒ คู่ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นที่ ๖

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑๖ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๖ ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชา
พระพุทธศาสนาด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
การวัดและ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	๔	๖.๖๘๔	๒.๒๒๘	๐.๖๕๐	๐.๐๔๕*
	ภายในกลุ่ม	๒๓๘	๑๐๐.๓๔๐	๐.๓๖๖		
	รวม	๒๔๒	๕๐.๒๓๖			

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า นักเรียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑๗ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๗ ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาใน
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นที่เรียนเป็นรายคู่

ระดับชั้น ที่เรียน	($\bar{X}$)	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
		๓.๘๔	๓.๑๑	๓.๕๓	๓.๑๓	๓.๔๐	๔.๐๓
ม. ๑	๓.๘๔		๐.๐๐๖	-๐.๐๔๓	๐.๒๕๕*	-๐.๐๔๕	๐.๒๘๘
ม. ๒	๓.๑๑		-	-๐.๐๐๕	๐.๐๕๘	๐.๑๘๔	๐.๑๒๖
ม. ๓	๓.๕๓			-	๐.๐๖๖	๐.๑๕๒	-๐.๑๖๘*
ม. ๔	๓.๑๓				-	-๐.๑๑๑	-๐.๒๐๓
ม. ๕	๓.๔๐					-	๐.๐๕๒
ม. ๖	๔.๐๓						-

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า กลุ่มนักเรียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ มีจำนวน ๒ คู่ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านการวัดและประเมินผลมากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ด้านการวัดและประเมินผลมากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ในภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑๘ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๘ ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑.๕๕๔	๐.๓๗๗	๐.๕๘๕	๐.๐๐๘*
	ภายในกลุ่ม	๒๓๘	๖๔.๘๕๕	๐.๒๗๖		
	รวม	๒๔๒	๖๖.๔๑๓			

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า นักเรียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑๙ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๙ ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นที่เรียนเป็นรายคู่

ระดับชั้นที่เรียน	($\bar{X}$)	ม.๑ ๓.๘๔	ม.๒ ๓.๑๑	ม.๓ ๓.๕๓	ม.๔ ๓.๑๗	ม.๕ ๓.๔๐	ม.๖ ๔.๐๓
ม. ๑	๓.๘๔		๐.๐๖๒	-๐.๑๓๓	-๐.๑๕๔	-๐.๑๘๕	๐.๐๔๔
ม. ๒	๓.๑๑		-	-๐.๑๕๕	-๐.๒๕๖	-๐.๒๔๖	๐.๑๑๑
ม. ๓	๓.๕๓			-	-๐.๐๖๑	-๐.๐๕๒	๐.๒๘๘
ม. ๔	๓.๑๗				-	๐.๐๑๐	๐.๑๗๗
ม. ๕	๓.๔๐					-	๐.๑๐๒
ม. ๖	๔.๐๓						-

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า กลุ่มนักเรียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีความพึงพอใจในด้านหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๔ ศึกษาแนวทางส่งเสริม พัฒนาคุณธรรม การสอนวิชาพระพุทธศาสนาของครูระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดอินทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ต่อไปนี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถาม (Contents Analysis) ที่เป็นคำถามปลายเปิดในข้อคำถามที่เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริม พัฒนาคุณธรรม การสอนวิชาพระพุทธศาสนาของครู

แนวทางในการส่งเสริม พัฒนาคุณธรรม การสอนวิชาพระพุทธศาสนา ของครู	N = ๒๘๒	
	ค่าความถี่	ร้อยละ
ด้านหลักสูตร		
๑. อยากให้ครูอธิบายเนื้อหาหลักสูตรให้เข้าใจง่าย	๓๔	๑๒.๑๐
๒. อยากให้ครูนำตัวอย่างหลายๆมาประกอบการเรียนและอธิบายเพิ่มเติมในเนื้อหา	๑๒	๔.๓๐
๓. อยากให้ครูสอนเน้นกิจกรรมในเนื้อหาด้านพระศาสนาโดยนำบุคคลตัวอย่างมาเป็นต้นแบบ	๓	๒.๕๐
ด้านการจัดการเรียนการสอน		
๔. อยากให้ครูจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	๓๓	๑๓.๑
๕. อยากให้มีการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนให้มาก	๑๕	๕.๓๐
รวม	๒๘๒	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ
แนวทางส่งเสริม พัฒนาคุณธรรม การสอนวิชาพระพุทธศาสนาของครู (ต่อ)

แนวทางในการส่งเสริม พัฒนาคุณธรรม การสอนวิชาพระพุทธศาสนา ของครู	N = ๒๘๒	
	ค่าความถี่	ร้อยละ
ด้านสื่อการเรียนการสอน		
๖. อยากให้ครูใช้คอมพิวเตอร์และสื่อที่ดีทันสมัยต่อการเรียน		
ประกอบการสอนเพื่อเข้าใจง่าย	๔๓	๑๕.๒๐
๗. อยากให้ปรับปรุงสื่อการเรียนคาบคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นแหล่งศึกษา		
ข้อมูลทางพระพุทธศาสนา	๑๔	๕.๐๐
๘. อยากให้เพิ่มสื่อที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น	๑๗	๖.๐๐
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
๙. อยากให้กิจกรรมในการเรียนการสอนมากขึ้นเพื่อความคลาไคล	๑๑	๓.๙๐
๑๐. อยากให้จัดนิทรรศการความรู้เกี่ยวกับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา	๒๕	๑๐.๓๐
ด้านการวัดและประเมินผล		
๑๑. อยากให้ครูวัดผลแบบง่ายๆและนักเรียนเข้าใจด้วย	๒๔	๘.๕๐
๑๒. อยากให้ครูบอกผลการเรียนเร็วขึ้น	๒๘	๙.๙๐
๑๓. อยากให้ครูวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของนักเรียน	๑๑	๓.๙๐
รวม	๒๘๒	๑๐๐.๐๐